

U S N E S E N Í

Okresní soud v Berouně rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Marcelou Součkovou jako samosoudkyní ve věci

žalobkyně: Dopravní podnik hl.m. Prahy, akciová společnost, IČO 00005886
sídlem Sokolovská 217/42, 190 22 Praha 9
zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Sokolem
sídlem Sokolská 1788/60, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: [REDAKCE], narozený [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]
zastoupen advokátem JUDr. Jiřím Vlasákem
sídlem Jankovcova 1518/2, 170 00 Praha 7 - Holešovice

o žalobě pro zmatečnost proti rozhodnutí OS v Berouně ze dne 8.11.2005,
č.j. 7C 220/2005-11

takto:

- I. Žaloba na zrušení rozhodnutí Okresního soudu v Berouně ze dne 8. 11. 2005, č.j. 7 C 220/2005-11 se zamítá.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 1 000 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Tomáše Sokola.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou k poštovní přepravě dne 18.12.2014, doručenu soudu dne 22. 1. 2014, která byla podána žalovaným pro zmatečnost rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 8. 11. 2005, č.j. 7 C 220/2005-11, se žalovaný domáhal zrušení tohoto rozsudku. K věci uvedl, že žalobce podal dne 19. 11. 2004 proti němu žalobu na zaplacení částky ve výši 808 Kč z titulu nezaplacené dopravní pokuty s tím, že zdejší soud rozhodl platebním rozkazem ze dne 15. 12. 2004, č.j. 16 Ro 1821/2004-1, kterým návrhu plně vyhověl a uložil mu zaplatit částku 808 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 4 348,50 Kč, a to do 15 dnů od doručení tohoto platebního rozkazu, nebo aby v téže lhůtě podal proti němu odpor. Tvrdil, že tento platební rozkaz se vrátil soudu se sdělením doručujícího orgánu, že se on již z adresy Suchomasty 162 odstěhoval (bez udání adresy). Dále uvedl, že zdejší soud usnesením ze dne 20. 4. 2005, č.j. 16 Ro 1821/2004-5 dle ustanovení § 173 odst. 2 o.s.ř. tento platební rozkaz zrušil a usnesením ze dne 15. 9. 2005 č.j. 7 C 220/2005-7 mu ustanovil opatrovníka Zdeňku Minaříkovou, vyšší soudní úřednici Okresního soudu

v Berouně. Následně pak na základě rozsudku ze dne 8. 11. 2005, č.j. 7 C 220/2005-11, mu byla uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku 808 Kč a dále náklady řízení ve výši 4 348,50 Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí. Uvedl, že tento rozsudek byl dne 26. 11. 2005 doručen ustanovenému opatrovníkovi a stal se pravomocným. Žalovaný dále sdělil, že usnesením Okresního soudu v Berouně ze dne 4. 3. 2009, č.j. 14 Nc 3662/2009-2, byla nařízena exekuce na jeho majetek, a to na základě výše citovaného rozsudku k vydobytí pohledávky žalobce ve výši 808 Kč a nákladů předchozího řízení ve výši 4 348,50 Kč a rovněž mu bylo uloženo uhradit náklady exekučního řízení. Provedením exekuce byl pověřen soudní exekutor JUDr. Juraj Podkonický. Tento exekutor pak zřídil exekutorské zástavní právo na nemovitosti náležející do spoluvlastnictví jeho a paní [REDAKCE] [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] exekuce je vedena pod sp. zn. 067 EX 115021/09. Dále tvrdil, že o zřízení exekutorského zástavního práva se dozvěděl v době, kdy byl již přes dva roky ve vazbě, a to od své bývalé manželky s tím, že následně od 24. 2. 2010 činil dotazy, a to k Exekutorské komoře ČR, katastrálnímu úřadu, pověřenému exekutorovi a rovněž ke zdejšímu soudu (18. 10. 2010) týkajícímu se exekučního titulu, přičemž to zůstalo bez jakýchkoli adekvátních reakcí. Tvrdil, že dne 16. 10. 2010 podával návrh na zastavení exekuce. Dále uvedl, že proti usnesení ze dne 4. 3. 2009, kterým byla nařízena exekuce na jeho majetek, podal dne 2. 1. 2011 opravný prostředek s tím, že Krajský soud v Praze rozhodl dne 27. 9. 2011 usnesením č.j. 22 Co 394/2011-80 tak, že usnesení soudu I. stupně potvrdil, a to proto, že odvolání nebylo shledáno důvodným. Dále tvrdil, že v době doručování, ať platebního rozkazu či dalších rozhodnutí soudu, se zdržoval na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], později na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], a od 27. 9. 2007 ve vazební věznici [REDAKCE]. Tvrdil, že po udělení pokuty se žalobcem komunikoval, projevil aktivní snahu věc řešit, přičemž žalobci sdělil, jak svou adresu, na níž se zdržoval, tak telefonní číslo, nicméně žádné odpovědi se nedočkal. Zdůraznil, že doručovací adresu [REDAKCE] měl nahlášenu jak na finančním úřadu, tak na Policii ČR i ČSSZ, na této adrese jej však nikdo nekontaktoval. Dále namítal, že dle jeho názoru byl způsob doručování v rozporu se zákonem, neboť mu nebylo doručováno na adresu, kde se fakticky zdržoval, ani do vazební věznice v [REDAKCE]. Z tohoto důvodu se pak nemohl v řízení bránit a nebylo tak dle jeho názoru možné v této věci rozhodnout. Tvrdil, že se poté v září 2014 dožadoval od pověřeného exekutora zaslání rozsudku, na základě něhož byla nařízena exekuce, přičemž exekutor mu odpověděl 19.9.2014 pouze tím, na základě jakého rozhodnutí je exekuce vedena, přičemž veškeré doklady související s exekučním řízením mu byly již doručeny na adresu dle CEO, přičemž pokud nebyly žalovaným převzaty, nemohou být zaslány znovu a z toho žalovaný odvozuje, že mu předmětný rozsudek Okresního soudu v Berouně ze dne 8. 11. 2005, č.j. 7 C 220/2005-11 nebyl fakticky nikdy doručen s tím, že pověřený exekutor žalovaného odkázal na nahlédnutí do spisu, a to v sídle exekutorského úřadu v úředních hodinách. Dále žalovaný uvedl, že za datum obdržení napadeného rozsudku zdejšího soudu pak považuje den 19. 9. 2014, a to i přesto, že se nacházel ve VTOS ve věznici [REDAKCE] s tím, že ve výkonu vazby či výkonu trestu je v zásadě nepřetržitě od r. 2007. Od data 19. 9. 2014 se pak dle jeho přesvědčení odvíjí lhůta pro podání žaloby pro zmatečnost. Co se týče zmatečnostních důvodů, poukázal na to, že je uplatňuje dle § 229 odst. 1 písm. h) o.s.ř., tedy že mu byl v řízení před Okresním soudem v Berouně ustanoven opatrovník z důvodu neznámého pobytu, ačkoli k takovému opatření nebyly splněny důvody či předpoklady. Tento rozsudek tak byl doručen pouze opatrovníkovi, který dle jeho názoru nebyl soudem platně ustanoven. Argumentoval tím, že při větší iniciativě by se soudu informace o jeho pobytu podařilo zjistit, kdy měl za to, že soud měl více ve věci pátrat, a ustanovení vyšší soudní úřednice zdejšího soudu pak dle jeho názoru nebylo možné, neboť mu byl opatrovník ustanoven dříve, než byly dostupné možnosti zjišťování jeho pobytu skutečně vyčerpány. Přičemž ohledně toho, že opatrovníkem byl ustanoven zaměstnanec stejného soudu, který

ve věci rozhodoval, poukázal na rozhodnutí Ústavního soudu (sp. zn. II. ÚS 629/4, ÚS 843/08) z nichž vyplývá, že pokud byl soudem ustanoven jako opatrovník zaměstnanec soudu, který ve věci rozhoduje, pak tento postup nelze shledat ústavně konformním. Ze všech těchto důvodů pak navrhl zrušení předmětného rozsudku ze dne 8. 11. 2005, č.j. 7 C 220/2005-11.

2. Žalobkyně ve svém písemném vyjádření k věci uvedla, že navrhuje žalobu pro zmatečnost zamítnout, svůj postoj pak odůvodnila tím, že dle zákonných ustanovení lze žalobu pro zmatečnost s odkazem na ustanovení § 234 odst. 5 o.s.ř. s odkazem na důvod zmatečnosti dle § 229 odst. 1 písm. h) o.s.ř. podat ve lhůtě 3 měsíců, která počíná běžet dnem, kdy se ten, kdo žalobu podává, dozvěděl o napadeném rozhodnutí, přičemž nejpozději však lze žalobu podat ve lhůtě do 3 let od právní moci napadeného rozhodnutí. Poukázala pak na to, že ze samotného návrhu vyplývá, že žalovaný se o napadeném rozhodnutí dozvěděl již v r. 2010, přičemž dne 2. 1. 2011 podal odvolání do usnesení zdejšího soudu ze dne 4. 3. 2009, sp. zn. 14 Nc 3662/2009, v němž byl žalobou pro zmatečnost napadený rozsudek uveden. Dle názoru žalobkyně pak žaloba byla podávána po více než třech letech od okamžiku, kdy se žalovaný o rozsudku dozvěděl, přičemž propadnutí lhůty v daném případě nelze prominout, a to v souladu s ustanovením § 235 odst. 1 o.s.ř.
3. V replice na toto vyjádření žalobkyně pak žalovaný uvedl, že v rozhodné době byl omezen na osobní svobodě, a to od 27. 9. 2007, kdy byl vzat do vazby, a to až do r. 2015, kdy se nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody. Argumentoval tím, že v této době se tak objektivně nemohl seznámit s předmětným rozsudkem Okresního soudu v Berouně č.j. 7 C 220/2005-11. Rovněž tak se nemohl seznámit ani s usnesením Okresního soudu v Berouně ze dne 4. 3. 2009 č. j. 14 Nc 3662/2009-2. O zřízení zástavního práva se pak dozvěděl od své bývalé manželky [REDAKCE], kdy následně, jak již uváděl ve svém původním vyjádření, zasílal žádosti o informace na řadu úřadů včetně zdejšího soudu, to vše dle jeho tvrzení bez adekvátních reakcí. Co se týče podaného odvolání z jeho strany dne 2. 1. 2011 do usnesení zdejšího soudu č.j. 14 Nc 3662/2009-2 pak tvrdil, že v danou chvíli nebyl fakticky seznámen s obsahem usnesení a vzhledem k výkonu trestu odnětí svobody být ani nemohl. Tvrdil, že v tuto chvíli nemohl vědět, že by zde byl nějaký zmatečnostní důvod. Zdůraznil, že o skutečnosti, že jsou naplněny předpoklady pro podání žaloby pro zmatečnost, se mohl dozvědět nejdříve dne 19. 9. 2014, neboť až tento den se blíže seznámil s obsahem spisu a stejně tento den se prvně mohl dozvědět o tom, že je dán důvod pro podání žaloby pro zmatečnost. Tohoto dne totiž žalovanému bylo na základě jeho přípisu zasláno sdělení, že ve věci exekuce vedené pod danou spisovou značkou došlo na základě rozhodnutí Okresního soudu v Berouně ve věci vymáhání pohledávky ve výši 808 Kč s příslušenstvím, a sdělení, že byly veškeré doklady související s exekucí doručeny na jeho adresu dle CEO, přičemž pokud nebyly žalovaným převzaty, nemohou být znovu zaslány. Fakticky mu tak rozsudek Okresního soudu v Berouně, na základě něhož byla nařízena exekuce, doručen nebyl ani takto. Poukázal pak na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 47/2012, z něhož vyplývá, že tříměsíční lhůta slouží nejen k tomu, aby byla žaloba pro zmatečnost sepsána a podána u soudu, ale zejména k tomu, aby došlo k provedení potřebného zjištění, že takový rozsudek existuje a může zakládat důvod k zmatečnosti. Uvedl, že se sice dozvěděl o tom, že touto žalobou napadené rozhodnutí existuje již v r. 2010, nicméně v tu dobu nevěděl a vědět ani objektivně nemohl, že toto rozhodnutí je zatíženo zmatečnostním důvodem. Znovu zopakoval, že podnikal veškeré kroky, které po něm bylo možno spravedlivě požadovat, aby se s předmětným rozhodnutím seznámil, nicméně v rozhodné době se skutečně nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody.

4. Soud ve věci provedl dokazování, a to obsahem spisu zdejšího soudu sp. zn. 7 C 220/2005, obsahem spisu Okresního soudu v Berouně sp. zn. 14 Nc 3662/2009, žádostí žalovaného o zaslání rozsudku ve věci 067 EX 115021/09 ze dne 11. 9. 2014, sdělením exekutora JUDr. Juraje Podkonického Ph.D. adresovaným žalovanému ze dne 19. 9. 2014, dopisem žalobce žalovanému ze dne 17. 2. 2005, žádostí žalovaného o nápravu a zároveň informaci adresované Exekutorské komoře ČR dne 24. 2. 2010, dopisem žalovaného adresovaným exekutorovi JUDr. Juraji Podkonickému dne 16. 10. 2010 ve věci návrhu na zastavení exekuce, přičemž zjistil následující ve věci podstatné skutečnosti:
5. Ze spisu Okresního soudu v Berouně sp. zn. 7 C 220/2005 vyplynulo, že řízení bylo zahájeno k návrhu žalobkyně doručeným soudu dne 19. 11. 2004, kterým se domáhala po žalovaném zaplacení částky ve výši 808 Kč z toho důvodu, že se žalovaný dne 24. 5. 2004 v Praze na lince metra B hromadné dopravy provozované žalobcem nemohl prokázat přepravnímu kontrolorovi platným jízdním dokladem, a dále se žalobkyně domáhala náhrady nákladů řízení ve výši 4 348,50 Kč za toto řízení. Návrhu žalobkyně pak bylo plně vyhověno platebním rozkazem č.j. Ro 1821/2004-1 ze dne 15. 12. 2004, přičemž usnesením zdejšího soudu č.j. 16 Ro 1821/2004-5 ze dne 20. 5. 2005 byl předmětný platební rozkaz zrušen z toho důvodu, že se nepodařilo doručit žalovanému toto rozhodnutí do vlastních rukou. Soud pak zjišťoval bydliště žalovaného, neboť zásilka obsahující platební rozkaz se vrátila s informací ohledně toho, že se adresát odstěhoval bez udání adresy s tím, že z CEO byla zjištěna adresa žalovaného [REDAKCE], a dále bylo zjištěno, že ke dni 24. 2. 2005 se žalovaný nenachází ani ve vazbě, ani ve výkonu trestu odnětí svobody. Usnesením ze dne 15. 9. 2005, č.j. 7 C 220/2005-7, byl pak žalovanému z důvodu neznámého pobytu ustanoven opatrovník pro řízení, a to vyšší soudní úřednice Okresního soudu v Berouně Zdeňka Minaříková. Při jednání ve věci dne 8. 11. 2005 bylo vyhlášeno rozhodnutí, kterým bylo žalobnímu návrhu v plném rozsahu vyhověno a žalovaný byl rozhodnutím soudu č.j. 7 C 220/2005-11 ze dne 8. 11. 2005 zavázán k úhradě částky 808 Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí a dále k náhradě nákladů řízení ve výši 4 348,50 Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí k rukám zástupce žalobkyně. Toto rozhodnutí pak nabylo právní moci dne 6. 12. 2005 s tím, že bylo řádně doručeno jak zástupci žalobkyně, tak opatrovnici žalovaného.
6. Na základě návrhu žalobkyně ze dne 5. 1. 2009 na nařízení exekuce vůči povinnému – žalovanému pro částku 808 Kč s příslušenstvím byla usnesením zdejšího soudu ze dne 4. 3. 2009 č.j. 14 Nc 3662/2009-2 nařízena exekuce na majetek žalovaného dle vykonatelného rozsudku Okresního soudu v Berouně č.j. 7 C 220/2005 ze dne 8. 11. 2005 k vydobytí pohledávky žalobkyně, tedy oprávněné, ve výši 808 Kč a k vydobytí nákladů předchozího řízení oprávněného ve výši 4 348,50 Kč, dále bylo povinnému uloženo zaplatit oprávněnému náklady exekuce tak, jak budou určeny exekutorem, provedením exekuce byl pověřen soudní exekutor JUDr. Juraj Podkonický Ph.D. s tím, že žalovanému byla uložena povinnost nenakládat se svým majetkem včetně nemovitostí a majetku patřícího do SJM. Dopisem ze dne 19. 10. 2010 žalovaný učinil dotaz na zdejší soud s tím, že jej nikdo neinformoval o tom, že na něj u Okresního soudu bylo podáno soudní rozhodnutí v r. 2009 pod č.j. 14 Nc 3662/2009 s tím, že od 27. 9. 2007 je ve vazbě. Poukazoval na to, že mu soud neposlal rozsudek či usnesení s tím, že exekutor jej do dnešního dne rovněž neinformoval, že je na něj vedeno nějaké exekuční řízení. Požádal o zaslání rozsudku či usnesení a o jeho plné zrušení, neboť nebyla dodržena jeho práva na obhajobu a řádný proces. Postup soudu rovněž i exekutora, který s ním nekomunikuje, považoval za neoprávněný, poškozující jeho základní práva. Žádal o zaslání písemností pod č.j. 14 Nc 3662/2009. Z písemností ze dne 2. 1. 2011 doručené soudu dne 7. 2. 2011 nazvané

jako odvolání žádal žalovaný o zrušení exekuce vedené žalobkyní jako oprávněnou vůči jeho osobě s odůvodněním, že žalobkyně uvedla soud ve svém návrhu v omyl s tím, že nemovitost mu nepatří, je rozvedený a majetkově je s bývalou manželkou vypořádán, kdy zápis byl učiněn před notářkou v Podbořanech. Nemovitost tak dle jeho názoru není možné prodat, když už před několika lety obdržel vypořádání za tuto nemovitost s tím, že se již už přes tři roky nachází ve vazbě. Dále tvrdil, že žalobkyně po něm celou dobu nic nechtěla, nedala mu nijak vědět. Tvrdil, že napsal začátkem r. 2005 žalobkyni, aby mu napsali, kam má složit dlužnou částku, že se nelze telefonicky s nimi spojit, uvedl jim jak svou adresu, tak telefon s tím, že jej nikdo nekontaktoval. Věc považoval za vyřízenou. Přesto se dostala k soudu, on o tom informován nebyl, a to přesto, že doručovací adresa byla nahlášena na finančním úřadu, policii, soudu, sociálním zdravotnictvím atd., a byla do [REDAKCE] s tím, že o rozhodnutí se dozvěděl až v letošním roce. Dále poukázal na to, že v r. 2009 bylo rozhodnuto o exekuci s tím, že opět mu exekutor ničeho neposlal a ani bývalou manželku s ničím neobeznámil. Toto usnesení pak byl nucen si po exekutorovi vyžádat. Uvedl, že se z něho dozvěděl, že se mohl odvolat, jenže to učinit nemohl, neboť do té doby o něm nevěděl, z tohoto důvodu činí dodatečně. Tímto odvoláním se tak domáhal zrušení zástavního práva na nemovitost, neboť není v jeho vlastnictví, požadoval, aby nebyl zavázán k hrazení poplatků s tím, že dlužnou částku chtěl uhradit, a takovéto poplatky pak navyšují dlužnou částku. Byl ochoten uhradit původní částku, nikoli úmyslně navýšenou. O odvolání žalovaného bylo rozhodnuto usnesením Krajského soudu v Praze č.j. 22 Co 394/2011-80 ze dne 27. 9. 2011 bylo potvrzeno rozhodnutí Okresního soudu v Berouně ze dne 4. 3. 2009, č.j. 14 Nc 3662/2009-2. K tomuto rozhodnutí dospěl krajský soud poté, co přezkoumal napadané usnesení soudu I. stupně s tím, že v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že soud I. stupně rozhodl správně, neboť citovaný rozsudek je způsobilým exekučním titulem a mimo jiné ve svém odůvodnění dále uvedl, že žalovanému byla na základě rozhodnutí Okresního soudu v Berouně ze dne 15. 9. 2005 č.j. 7 C 220/2005-7 v souladu s ustanovením § 29 o.s.ř. ustanoven opatrovník Zdeňka Minaříková, vyšší soudní úřednice Okresního soudu v Berouně. Toto rozhodnutí pak bylo žalovanému doručeno dnem 5. 12. 2011, a to do Vazební věznice v [REDAKCE].

7. Z dopisu ze dne 24. 2. 2010 adresovaného žalovaným Exekutorské komoře ČR vyplynulo, že žalovaný žádal o nápravu stavu s odkazem na to, že je již přes dva roky ve vazbě, je majetkově se svou bývalou manželkou vyrovnán s tím, že manželka pro nedostatek finančních prostředků neprovedla převod nemovitosti, a nyní je předmětná nemovitost zastavena. Dále sdělil, že do dnešního dne mu nikdo nic nezaslal a ani jej nekontaktoval, rovněž tak ani jeho bývalou manželku.
8. Ze sdělení soudního exekutora JUDr. Juraje Podkonického ze dne 19.9.2014, který byl reakcí na žádost žalovaného ze dne 11.9.2014, bylo zjištěno, že žalovaný byl ze strany exekutora informován o tom, že exekuce vedená pod sp. zn. 067 ES 115021/09, je vedena na základě rozhodnutí OS Beroun č.j. 14 Nc 3662/2009-2 ze dne 4.3.2009, ve věci vymáhání pohledávky ve výši 808 Kč s příslušenstvím ve prospěch oprávněného, který byl specifikován jako žalobce, v neprospěch povinného, tedy žalovaného. Dále exekutor žalovanému sdělil, že veškeré doklady související s exekučním řízením mu byly již doručeny na adresu dle CEO, přičemž pokud nebyly žalovaným převzaty, byly řádně vyvěšeny na úřední desce EÚ, přičemž z tohoto důvodu nemohou být zaslány znovu. Dále byla žalovanému nabídnuta možnost nahlédnout do spisu v sídle exekutorského úřadu v úředních hodinách.
9. Soud pak nehodnotil provedený důkaz – dopis žalovaného adresovaný žalobkyni ze dne 17.2.2005, neboť pro rozhodnutí ve věci nebyl relevantní. Dále soud zamítl důkaz navržený žalovaným – doručenkou k dopisu ze 17.2.2005, a to pro nadbytečnost.

10. Jak je výše uvedeno, ve věci se jedná o žalobu pro zmatečnost proti pravomocnému rozhodnutí zdejšího soudu, která byla podána osobou oprávněnou, přičemž důvodem podání této žaloby bylo ustanovení § 229 odst. 1 písm. h) o.s.ř., tedy že účastníku byl v řízení ustanoven opatrovník z důvodu neznámého pobytu, ačkoli k takovému opatření nebyly splněny předpoklady. V případě podání žaloby pro zmatečnost z důvodu výše uvedeného je třeba pro rozhodnutí ve věci po splnění výše uvedených kritérií (včetně přípustného důvodu pro podání tohoto typu žaloby), zkoumat zachování lhůt k podání takové žaloby. Dle § 234 odst. 5 o.s.ř. lze žalobu pro zmatečnost z důvodu uvedeného v § 229 odst. 1 písm. h) o.s.ř. podat ve lhůtě 3 měsíců od té doby, kdy se ten, kdo žalobu podává, dozvěděl o napadeném rozhodnutí. Z provedeného dokazování má soud za prokázané, že žalovaný se dozvěděl veškeré relevantní skutečnosti, včetně důvodu pro podání žaloby pro zmatečnost, již v roce 2011, a to z rozhodnutí Krajského soudu v Praze č.j. 22 Co 394/2011-80 ze dne 27. 9. 2011, kdy bylo rozhodováno o odvolání žalovaného směřujícího proti rozhodnutí Okresního soudu v Berouně ze dne 4. 3. 2009, č.j. 14 Nc 3662/2009-2 (kterým byla nařízena exekuce na majetek žalovaného dle vykonatelného rozsudku Okresního soudu v Berouně č.j. 7 C 220/2005 ze dne 8. 11. 2005), a které bylo žalovanému doručeno do Vazební věznice v Brně dne 5. 12. 2011. Toto rozhodnutí bylo velmi precizně odůvodněno, přičemž velmi podrobně se zabývalo rovněž obsahem spisu zdejšího soudu sp. zn. 7 C 220/2005, kdy v odůvodnění tohoto rozhodnutí byl dopodrobna popsán průběh tohoto řízení, a to včetně toho, že žalovaný byl v tomto řízení zastoupen opatrovníkem - konkrétně vyšší soudní úřednicí Okresního soudu Zdeňkou Minaříkovou, která byla žalovanému ustanovena usnesením ze dne 15.9.2005, a které byl rovněž doručen předmětný rozsudek. Žalovaný se tak důvod pro podání žaloby pro zmatečnost ve skutečnosti dozvěděl již dne 5.12.2011, nikoli až dne 19.9.2014, jak tvrdil v žalobě. Posouzení soudu v tomto směru je zcela plně v souladu s judikaturou, kdy názor Nejvyššího soudu ČR vyslovený např. v rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 47/2012, v němž dle názoru NS „ ten, kdo podává žalobu pro zmatečnost, se dozví ve smyslu ustanovení § 234 odst. 5 o.s.ř. o napadeném rozhodnutí dnem, v němž získal vědomost [dozvěděl se informace (skutečnosti)] o tom, že bylo nebo mohlo být vyhlášeno (vydáno) soudní rozhodnutí, kterým bylo řízení skončeno, které nabylo právní moci a které může zakládat důvod zmatečnosti podle ustanovení § 229 odst.1 písm. h) o.s.ř., přičemž pro určení počátku běhu lhůty uvedené v ustanovení § 234 odst. 5 o.s.ř. tedy není významné, kdy ten, kdo podává žalobu pro zmatečnost, zjistil, že bylo vydáno takové soudní rozhodnutí, popřípadě kdy mu bylo soudem doručeno nebo kdy jinak zjistil jeho obsah. Nemusí tu jít o zjištění (rozumí se jistota v běžném slova smyslu), že rozhodnutí bylo vyhlášeno (vydáno) nebo že je postiženo zmatečností podle ustanovení § 229 odst.1 písm. h) občanského soudního řádu; k tomu, aby začala běžet lhůta 3 měsíců k podání žaloby pro zmatečnost podle ustanovení § 234 odst. 5 o.s.ř., postačuje, aby se ten, kdo žalobu podává, dozvěděl (získal vědomost) o tom, že soudem mohlo být vyhlášeno (vydáno) pravomocné soudní rozhodnutí, kterým bylo skončeno řízení, a že takové rozhodnutí mohlo být postiženo zmatečností podle ustanovení § 229 odst. 1 písm. h) o.s.ř.....“ Dle tohoto rozhodnutí NS uvedené nelze vykládat tak, že by žaloba pro zmatečnost měla být z důvodu podle ustanovení § 229 odst. 1 písm. h) o.s.ř. podávána jen na základě pouhé domněnky, že mohlo být v neprospěch účastníka vydáno pravomocné rozhodnutí, které mohlo být postiženo takovou zmatečností. Lhůta 3 měsíců, během které musí být podána včasná žaloba pro zmatečnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 229 odst.1 písm. h) o.s.ř., však neslouží jen k tomu, aby byla žaloba sepsána a podána u soudu, ale především k provedení šetření potřebného ke zjištění, že bylo opravdu vydáno soudní rozhodnutí, kterým bylo řízení skončeno, které nabylo právní moci a které může zakládat důvod zmatečnosti podle ustanovení § 229 odst. 1 písm. h) o.s.ř.....“ Byť se žalovaný v době seznámení se s potřebnými informacemi – skutečnostmi, tj. 5.12.2011, nacházel ve výkonu trestu odnětí

svobody, ničeho mu nebránilo podat předmětnou žalobu či se případně domáhat zjištění dalších informací (což činil již v roce 2010, avšak dále pak až v roce 2014). Dostatečnými informacemi pak žalovaný disponoval již od data 5.12.2011. S ohledem na běh lhůt, kdy dle výše citovaného zákonného usnesení běží lhůta 3 měsíců od 5.12.2011, lhůta pro podání žaloby tak uběhla dnem 5.3.2012 (pokud se jednalo o sobotu, neděli či svátek, byl by posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den - § 57 odst. 2 o.s.ř.). Prominutí zmeškání lhůty k podání žaloby pak není přípustné (§ 235 odst. 1 o.s.ř.). Soud tak neměl jinou možnost, než žalobu z důvodu zmeškání lhůty k jejímu podání zamítnout (viz výrok I.)

11. Co se týká nákladů řízení, rozhodoval soud v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. s odkazem na ustanovení § 235a odst. 2 o.s.ř. tak, že plně úspěšné žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení, a to v celkové výši 1 936 Kč, která se skládá z odměny za zastupování advokátem za dva úkony právní služby (převzetí věci a písemné vyjádření) po 500 Kč/úkon (počítáno z předmětu původní věci, tj. požadavku žalobkyně na zaplacení částky 808 Kč) v souladu s ustanovením § 7 a § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhrady hotových výdajů za dva úkony po 300 Kč/úkon v souladu s ustanovením § 13 odst. 1, 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a částky 336 Kč představující 21 % DPH z výše uvedených částek v souladu s § 137 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 151 odst. 2 o.s.ř., neboť zástupce žalobkyně jakožto advokát osvědčil, že je plátcem daně z přidané hodnoty. Třídenní lhůta k plnění ve výroku II. pak byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř., neboť pro stanovení lhůty odlišné či plnění ve splátkách neshledal soud důvody. Ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. je pak žalovaný povinen zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, a to ke Krajskému soudu v Praze se sídlem Nám. Kinských 5, Praha 5, prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze podat návrh na výkon tohoto rozhodnutí nebo na nařízení exekuce.

Beroun 16. srpna 2018

Mgr. Marcela Součková v. r.
samosoudkyně